

Warszawa, dnia 14 sierpnia 2018 r.

Sygn. akt VI Ka 769/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie :

Przewodniczący: SSO Maciej Schulz (spr.)

Sędziowie: SO Michał Chojnowski

SO Beata Tymoszków

protokolant: protokolant sądowy stażysta Anna Tarasiuk

przy udziale prokuratora Wojciecha Groszyka

po rozpoznaniu dnia 14 sierpnia 2018 r.

sprawy S. Z. syna B. i H., ur. (...) w W. oskarżonego o przestępstwa z art. 62 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, art. 59 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę

od wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Północ w Warszawie

z dnia 2 marca 2017 r. sygn. akt VIII K 731/16

I. zmienia zaskarżony wyrok w odniesieniu do S. Z. w ten sposób, że:

1. rozwiązuje orzeczenie o karze łącznej z pkt I.4 oraz uchyla orzeczenie z pkt I.5;
2. uniewinnia S. Z. od popełnienia czynu z pkt I aktu oskarżenia i w tym zakresie kosztami postępowania w sprawie obciąża Skarb Państwa;
3. na podstawie art. 85 § 1 kk i art. 86 § 1 kk orzeczone w pkt I.2 i I.3 zaskarżonego wyroku kary łączy i wymierza oskarżonemu karę łączną w wymiarze 1 (jednego) roku i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności, na poczet której na podstawie art. 63 § 1 kk zalicza okres pozbawienia wolności S. Z. od dnia 7 sierpnia 2014 r. godz. 15:00 do dnia 8 sierpnia 2014 r. godz. 13:30 oraz od dnia 19 marca 2015 r. godz. 15:15 do dnia 29 czerwca 2015 r. ;

II. w pozostałej części, w odniesieniu do S. Z. zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zasądza od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Północ w Warszawie na rzecz adw. P. F. kwotę 516,60 zł obejmującą wynagrodzenie za obronę z urzędu w II instancji oraz podatek VAT;

IV. zwalnia oskarżonego od ponoszenia pozostałych kosztów sądowych w sprawie, przejmując wydatki na rachunek Skarbu Państwa.

SSO Michał Chojnowski SSO Maciej Schulz SSO Beata Tymoszków

VI Ka 769/17

UZASADNIENIE

S. Z. został oskarżony o to, że:

1. w dniu 19 marca 2015 r. na ul. (...) w W. w pomieszczeniu piwnicznym nr (...) posiadał, wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, znaczną ilość środków odurzających w postaci ziela konopii innych niż włókniste o łącznej wadze 28,62 grama netto oraz substancji psychotropowych w postaci amfetaminy o łącznej wadze 42,15 grama netto oraz mefedronu o łącznej wadze 13,65 grama netto; tj. o czyn z art. 62 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii
2. w dniu 19 marca 2015 r. na ul. (...) w W. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, udzielił M. J. substancji psychotropowej w postaci amfetaminy o łącznej wadze 39,52 grama netto; tj. o czyn z art. 59 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii;
3. w dniu 7 sierpnia 2014 r. na ul. (...) w W. w pomieszczeniu piwnicznym nr (...) posiadał, wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, znaczną ilość środków odurzających w postaci ziela konopii innych niż włókniste o łącznej wadze 25,08 grama netto, co stanowi od 25 do 83 porcji w/w środka odurzającego oraz substancji psychotropowych w postaci amfetaminy o łącznej wadze 85,28 grama netto, co stanowi od 284 do 852 porcji handlowych w/w substancji psychotropowej; tj. o czyn z art. 62 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie wyrokiem z dnia 9 marca 2017 roku w sprawie VIII K 731/16 oskarżonego S. Z. :

1. uznał za winnego popełnienia pierwszego z zarzuconych mu czynów i za to na podstawie art. 62 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii skazał go na karę 1 roku pozbawienia wolności;
2. uznał za winnego popełnienia drugiego z zarzuconych mu czynów, przy czym ustala, iż w dniu 19 marca 2015 r. na ul. (...) w W., udzielił M. J. substancji psychotropowej w postaci amfetaminy o łącznej wadze 39,52 grama netto, czym wyczerpał znamiona występku określonego w art. 58 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii i za to na podstawie art. 58 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii skazuje go na karę 1 roku pozbawienia wolności;
3. uznał za winnego popełnienia trzeciego z zarzuconych mu czynów i za to na podstawie art. 62 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii skazuje go na karę 1 roku pozbawienia wolności;
4. biorąc za podstawę w/w kary na podstawie art. 85 §1 K.K. i art. 86 §1 K.K. orzekł wobec **S. Z. karę łączną w wymiarze 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;**
5. na podstawie art. 63 §1 K.K. na poczet orzeczonej kary łącznej zaliczył S. Z. okres pozbawienia wolności od dnia 7. sierpnia 2014 r. godz. 15.00 do dnia 8. sierpnia 2014 r. godz. 13.30 (2 dni) oraz od dnia 19. marca 2015 r. godz. 15.15 do dnia 29 czerwca 2015 r. (102 dni).

Od powyższego wyroku apelację wniósł obrońca oskarżonego.

Obrońca oskarżonego zaskarżył powyższy wyrok w całości i na podstawie art. 438 pkt 2 k.p.k. zarzucił:

- w zakresie czynu 1 i 3 obrazę art. 5 § 2 k.p.k., art. 7 w zw. z art. 410 k.p.k. w zw. z art. 424 k.p.k. poprzez dokonanie oceny dowodów w sposób oględny i dowolny, wbrew zasadom doświadczenia życiowego i nie rozważeniu w uzasadnieniu całości okoliczności wynikających z materiału dowodowego polegającego na odmówieniu wiary wyjaśnieniom oskarżonego, co do okoliczności posiadania niedozwolonych środków zabezpieczonych w piwnicy;
- w zakresie czynu 2 obrazę art. 2 § 2, art. 5 § 2, art. 7, art. 410 i art. 424 § 1 pkt 1 k.p.k. polegającą na dokonaniu dowolnej oceny dowodów i rozstrzygnięciu na niekorzyść oskarżonego nie dających się usunąć wątpliwości poprzez ustalenie, że S. Z. udzielił niedozwolonego środka M. J., podczas gdy prawidłowa ocena materiału dowodowego

dokonana przy uwzględnieniu swobody jej oceny, zasad prawidłowego rozumowania i doświadczenia życiowego powinna prowadzić do wniosku, że zdarzeń podawany przez oskarżonego (Z.) mógł wystąpić bowiem wersja podana przez oskarżonych (Z. i J.) nie została wykluczona ze stuprocentową pewnością, toteż należało przyjąć wersję najkorzystniejszą dla oskarżonego.

Mając na uwadze powyższe zarzuty obrońca oskarżonego wniósł o uniewinnienie oskarżonego od zarzucanych mu czynów.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja obrońcy oskarżonego zasługuje na uwzględnienie w zakresie czynu opisanego w pkt 1 dotyczącym posiadania środków odurzających w dniu 19 marca 2015 roku i skutkowałą uniewinnieniem S. Z. od popełnienia tego czynu. Natomiast apelacja ta nie jest zasadna odnośnie czynu 2 i 3 aktu oskarżenia i w tym zakresie Sąd Odwoławczy utrzymał zaskarżony wyrok w mocy.

W pierwszej kolejności zostanie przedstawiona argumentacja dotycząca zarzutu 2 i 3. Sąd Rejonowy w zakresie tych czynów prawidłowo zebrał i ocenił materiał dowodowy. Zgodzić się należy ze stanowiskiem tego Sądu, że w świetle zebranych dowodów wina S. Z. odnośnie czynów z pkt 2 i 3 a/o nie budzi wątpliwości. Rację ma Sąd Rejonowy odnośnie oceny wyjaśnień oskarżonego, które zostały uznane za niejednolite i nielogiczne i wynikające z przyjętej linii obrony. Przy czym dotyczy to czynu drugiego i trzeciego, ponieważ inaczej zdaniem Sądu Odwoławczego należy ocenić materiał dowodowy odnośnie czynu pierwszego, co zostanie uczynione w dalszej części uzasadnienia. Rację ma Sąd Rejonowy, że oskarżony w dniu 7 sierpnia 2014 roku posiadał przy sobie klucze od piwnicy, w tym od boks nr (...), w którym ujawniono zakwestionowane środki odurzające. Tym samym, jak najbardziej uprawnione jest stwierdzenie, że oskarżony dysponował boksem nr (...) i przechowywał w nim opisane w pkt 3 aktu oskarżenia środki odurzające. Jednocześnie podkreślić należy, że oskarżony przedstawiając swoją linię obrony nie podał żadnych szczegółów odnośnie osoby, która miała jakoby przekazać mu piwnicę do pilnowania. Istnienia takiej osoby, na którą powołuje się obrońca w pisemnej apelacji nie stwierdzono również w toku prowadzonych czynności, mimo że jej rzekomy wyjazd miał wedle S. Z. być dość krótki. Dlatego też rację ma Sąd I Instancji, że wina oskarżonego w zakresie omawianego czynu (zarzut 3) nie budzi wątpliwości. W ocenie Sądu Odwoławczego apelacja obrońcy oskarżonego w omawianym zakresie ma charakter polemiczny i oparta jest wyłącznie na wyjaśnieniach oskarżonego, którym Sąd Rejonowy słusznie nie dał wiary (por. str. 6-7 pisemnych motywów wyroku), podobnie zresztą jak i zeznaniom jego matki, która z jednej strony nie wie czym zajmuje się jej syn i nie była nigdy w piwnicy gdyż boi się szczurów (k.554 akt sprawy), a z drugiej strony wie, że syn jej nie korzysta z tejże piwnicy (por. str. 9 pisemnych motywów wyroku).

Podobnie wygląda sytuacja odnośnie zarzutu 2. Tutaj także materiał dowodowy w sposób nie budzący wątpliwości świadczy o winie S. Z.. Oceniając materiał dowodowy odnośnie tego czynu Sąd Rejonowy przede wszystkim słusznie ocenił wyjaśnienia współoskarżonego M. J.. Sąd ten zasadnie nie dał wiary wyjaśnieniom tego oskarżonego odnośnie okoliczności „przypadkowego” spotkania w dniu 19 marca 2015 roku S. Z. oraz odnośnie osoby, od której nabył ujawnioną przy nim amfetaminę. Rację ma Sąd Rejonowy, że wyjaśnienia te podobnie jak i wyjaśnienia S. Z. sprzeczne są z wiarygodnymi zeznaniami funkcjonariuszy Policji którzy obserwowali S. Z. i M. J., jak również z dowodem obiektywnym w postaci badania telefonów należących do oskarżonych, z którego wynika, że w dniu 19 marca 2015 r. kontaktowali się oni telefonicznie. Tym samym wersja o przypadkowym spotkaniu oskarżonych tego dnia jest niewiarygodna. Wbrew twierdzeniom zawartym w apelacji obrońcy zeznania świadków – funkcjonariuszy Policji są przekonywujące i w powiązaniu z dowodem w postaci badania telefonów w sposób pewny podważają wyjaśnienia oskarżonych i świadczą o winie S. Z. w zakresie czynu 2.

Kierując się powyższą argumentacją Sąd Odwoławczy nie uwzględnił w omawianym zakresie apelacji obrońcy oskarżonego i utrzymał w tej części (zarzut 2 i 3) zaskarżony wyrok w mocy.

Odmienne natomiast, zdaniem Sądu Odwoławczego ocenić należy materiał dowodowy odnośnie czynu z pkt 1. Podkreślić należy, że funkcjonariusze w dniu 19 marca 2015 roku nie ujawnili środków odurzających w boksie nr (...), od którego S. Z. posiadał klucze, jak miało to miejsce w dniu 7 sierpnia 2014 roku lecz w niezamkniętym boksie nr

(...) do którego poza S. Z. mogły mieć dostęp również inne osoby. Oceny tej nie zmienia fakt, że oskarżony posiadał klucze od samego wejścia do kondygnacji oraz do boksu nr (...), w którym nie ujawniono środków odurzających ani też innych przedmiotów, których posiadanie jest zabronione. Wręcz przeciwnie te okoliczności świadczą na korzyść oskarżonego. Sąd Rejonowy, jako dowód przemawiający za winą oskarżonego w zakresie tego zarzutu uznał ujawnienie na jednym z zawiniątek z folii aluminiowej śladu genetycznego pochodzącego od S. Z.. W ocenie Sądu Rejonowego „wskazuje ono na to, że oskarżony Z. po pierwsze miał z nimi (zawiniątkami ze środkami odurzającymi) styczność, po drugie zaś miał świadomość sposobu i miejsca ich ukrycia”. Zdaniem Sądu II Instancji wniosek ten jest zbyt daleko idący i przekracza reguły określone w art. 7 oraz art. 5 § 2 k.p.k. Zgodzić się należy z argumentacją obrońcy oskarżonego, który podniósł w uzasadnieniu apelacji, że „nie ulega wątpliwości, że oskarżony Z. miał kontakt z zawiniątkami, na których ujawniono jego ślady genetyczne, jednak nie ustalono gdzie i kiedy i w jakich okolicznościach mógł mieć z nimi styczność”. Twierdzenie to jest o tyle uzasadnione, że jak wynika z opinii wydanej na podstawie przeprowadzonych badań z zakresu genetyki sądowej z próbek oznaczonych do badań - pobranych z folii aluminiowej, torebek foliowych, pojemników z tworzywa sztucznego oraz z wagi elektronicznej - zabezpieczonych w dniu 19 marca 2015 w pomieszczeniu piwnicznym nr (...) (k.13-15 oraz 62-64 akt sprawy) wyizolowano DNA pochodzenia męskiego, lecz profil tego DNA nie jest zgodny z profilem DNA oznaczonym dla S. Z., a zatem materiał biologiczny występujący w w/w próbkach pochodzi od innego mężczyzny (k.405 akt sprawy). Dodatkowo podnieść należy, że materiał genetyczny należący do S. Z. zabezpieczono w próbce oznaczonej „3a” i pobranej z folii aluminiowej, w którą zawinięty był mefedron (k.63 akt sprawy). Gdyby materiał ten ujawniono na zawiniątku z amfetaminą, która objęta była przypisanym oskarżonemu czynem z pkt 2 aktu oskarżenia to można by uznać, że istnieje jakieś powiązanie pomiędzy tymi czynami. Chociaż i tak nie byłoby pewności, że amfetamina ujawniona w pomieszczeniu piwnicznym nr (...) jest taką samą amfetaminą, jaką S. Z. udzielił M. J. gdyż nie przeprowadzono żadnych badań w tym zakresie. W ocenie Sądu Odwoławczego w realiach niniejszej sprawy nie można wykluczyć, że S. Z. miał kontakt z przedmiotową folią jeszcze zanim owinięto w nią środek odurzający w postaci mefedronu np przekazując tą folię nieustalonemu mężczyźnie, którego profil ujawniono w trakcie badań genetycznych. To wszystko w powiązaniu z tym, że niedozwolone środki odurzające ujawniono w dniu 19 marca 2015 roku w otwartym boksie nr (...) rodzi uzasadnione wątpliwości, o których mowa w art. 5 § 2 k.p.k. skutkujące uniewinnieniem oskarżonego S. Z. od popełnienia czynu opisanego w punkcie pierwszym aktu oskarżenia.

Konsekwencją uniewinnienia oskarżonego w omawianym zakresie było rozwiązanie orzeczenia o karze łącznej z pkt I.4 oraz uchylenie orzeczenia opartego o przepis art. 63 § 1 k.k. z pkt I.5.

Jednocześnie Sąd Odwoławczy na podstawie art. 85 § 1 kk i art. 86 § 1 kk wymierzył oskarżonemu nową karę łączną w wymiarze roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności i na jej poczet na podstawie art. 63 § 1 kk na nowo zaliczył okresy pozbawienia wolności S. Z. w niniejszej sprawie. Natomiast o kosztach postępowania Sąd Odwoławczy orzekł zgodnie z dyspozycją art. 624 § 1 k.p.k. uwzględniając sytuację zdrowotną i majątkową oskarżonego, a w części uniewinniającej zgodnie z dyspozycją art. 632 k.p.k.

Orzekając o karze łącznej oraz utrzymując w mocy orzeczenie o karach cząstkowych wymierzonych za czyn 2 i 3 Sąd Okręgowy podzielił argumentację zawartą na stronie 14-15 pisemnych motywów zaskarżonego wyroku. W tym miejscu podkreślić jedynie należy, że S. Z. jest osobą wielokrotnie karaną, zaś czyny których się dopuścił charakteryzują się znacznym stopniem społecznej szkodliwości. Jediną natomiast okolicznością łagodzącą może być jego stan zdrowia. Te wszystkie okoliczności przemawiają za wymierzeniem oskarżonemu bezwzględnej kary pozbawienia wolności.

Mając powyższe na uwadze orzeczono, jak w wyroku.

SSO Maciej Schulz SSO Michał Chojnowski SSO Beata Tymoszków